A Minisztertanács határozata a tanácsok gazdasági megerősítéséről

(Folytatás az első oldalról).

nácsoknak ahhoz, hogy a lakosság szükségleteinek jobb kielégítését szolgáló beruházási és felújítási hiteleknek anyag- és kapacitáshiány miatt évről-évre bekövetkező nem teljesítése ezévben elkerülhető legyen.

A minisztertanács ezért felelőssé teszi a tanácselnököket, s egyben felhatalmazza őket, hogy

azokról a beruházásokról, amelyeknek teljesítésére ezévben már nincs lehetőség, a hiteleket, a kapacitást, az anyagot olyan jóváhagyott beruházásokra csoportosítsák át, amelyeket ezáltal 1954-ben be lehet fejezni.

A minisztertanács a felújítások céljára terven felül 150 millió forintot is engedélyezett.

A határozat meghonosítja a községpolitikai távlati tervek rendszerét is. A város- és községpolitikai tervek a Hazafias Népfront programmja, a lakosságnak, a tanácsok bizottságainak és a tanácstagoknak a javaslatai alapján a népgazdasági és a helyi erőforrások figyelembevételével készülnek. A községpolitikai tervet — amely magában foglalja a helyi erőforrásokat, a társadalmi munkát és a lakosság önkéntes vállalásai által nyujtott lehetőségeket, — a tanács fogadja el. A tanácsok községpolitikai tervükön belül gazdálkodásukat természetesen továbbra is a minisztertanács által jóváhagyott éves népgazdasági tervnek és az országgyűlés által jóváhagyott költségvetésnek megfelelően folytatják. A tanács területén működő minisztériumi vállalatoknak, termelőszövetkezeteknek terveik elkészítésénél figyelembe kell venniök a tanács községpolitikai tervét.

A határozat a továbbiakban irányelveket ad a tanácsok gazdálkodása, a tervezés, beruházás, anyaggazdálkodás, létszám- és béralapgazdálkodás területén. Intézkedik a tanácsok hatáskörének bővítéséről mindezeken a területeken.

A minisztertanács határozata jelentős segítséget jelent a tanácsoknak a helyi politika kialakításához, a lakosság igényeinek, szükségleteinek kielégítéséhez. A határozat a tanácsok hatáskörének kiszélesítésével növeli államhatalmi tekintélyüket, területük igazi gazdáivá teszi a tanácsokat.

Nagy az ipari és a mezőgazdasági munkaerőhiány

Kossa István nyilatkozata a munkaerőirányítás és az ipari tanulóképzés néhány fontos kérdéséről

A Munkaerőtartalékok Hivatalának fontos feladatokat kell megoldania a racionalizálással kapcsolatban, így elsősorban a munkaerőirányítást. Az ipar átszervezésével kapcsolatban az eddiginél több teendőt ró erre a szervre az ipari tanulók képzése is. Ezekről a kérdésekről Kossa István, a Munkaerőtartalékok Hivatalának elnöke nyilatkozatot adott a Magyar Távirati Iroda munkatársának. A nyilatkozatban többi között ez áll:

A Munkaerőtartalékok Hivatalánál szeptember 14-től október 23-ig 10.969 volt a bejelentett szakmunkás és 14.586 a segédmunkás munkaerőszükséglet.

Összesen tehát 25.555 munkahelyet tartottak nyilván. Munkaerőigények jelentősebben az építőiparban, a könnyűiparban, az élelmiszeriparban, a nehéziparban és a közlekedésben jelentkeznek. Nagy számban keresnek az üzemek lakatosokat, hegesztőket, asztalos szakmunkásokat, valamint a lakosság szükségletét ellátó szakmunkásokat és betanított munkásokat: így például szabókat, cipőipari munkásokat. Ugyancsak szeptember 14-től október 23-ig a 15 budapesti munkairányító irodán összesen 18 ezer 532-en jelentkeztek. A felajánlott munkahelyekre 11.228 an fogadták el az irányítást. A jelentkezők között nagyobb számban vannak a nők és a fiatalok. Ezek a könnyebb fizikai munkahelyeket keresik. A vidéki irodák forgalma nem jelentős.

A bejelentett ipari és mezőgazdasági munkahelyek száma sokszorosan felülmúlja a jelentkezők számát. Például Székesfehérvárott naponta 4—5 dolgozó jelentkezik munkára s ugyanakkor 2129 betöltendő munkahelyet tartanak számon. Miskolcon naponta 20—30-an jelentkeznek, viszont a nyilvántartott munkahelyek száma több, mint 5000.

Áttérve az ipari tanulókkal kapcsolatos kérdésekre, ezen a téren komoly feladataink vannak. Így például a bányaipari tanulólétszám biztosítása, a munkaerőfelesleggel rendelkező szakmunkákra jelentkező tanulók más területre irányítása, a kisiparosok ipari tanuló igényének kielégítése. A bányaipari tanulólétszám kielégítésére minden vasipari intézetet köteleztünk, hogy a fiatalokat — akik a bányaiparba szívesen átmennének — irányítsák át, továbbá, hogy végezzenek felvilágosító munkát.

Meg kell jegyezni azonban azt is, hogy nem minden vasipari szakmára van elég jelentkező. Például kohász-, öntő- és kovács-szakmára nem jelentkeztek elég számban fiatalok, míg más vasas-szakmában — például motorszerelő, idomszerész, stb. — a jelentkezők száma többszörösen túlhaladja a szükséglet.

A jelenlegi vasipari tanulók közül többet olyan vasipari jellegű szakmákhoz irányítottunk át, amelyekben jelenleg képzés nem folyik, de szükséglet van. Például: hegesztő, bádogos, bányakarbantartó, lakatos-villanyszerelő, műlakatos, karosszérialakatos, stb. szakmába. Ezzel meg akarjuk oldani a kiháló iparágak munkaerőinek utánpótlását is. Az erre vonatkozó képzési tervet november közepére dolgozzuk ki.

Az a tény, hogy a kisiparosok is foglalkoztatnak ipari tanulókat, egyben önmagában hordja a kérdést: hogyan oldjuk meg oktatásukat. A különféle szakmákban, a magán-kisiparosoknál foglalkoztatott tanulók oktatási problémái az illetékes minisztériumok hatáskörébe tartoznak. Megszervezik a tanulóiskolákat és megfelelő szakmai ismerettel rendelkező tanárokkal, rendszeres elméleti képzésben is részesítik a tanulókat.

A gyakorlati oktatás úgyis biztosítva van, mert a magánkisiparos egy-két tanulót foglalkoztat, így több ideje van a tanuló munkájának ellenőrzésére és jobban figyelemmel kísérheti a tanuló szakmai készségének fejlődését.

Az ipari tanulók jobb képzését elősegíti az a körülmény, hogy ebben az iskolaévben már a nyolc általános iskolát végzett tanulók közül főleg a jeles és jórendű osztályzatot elért fiatalokkal kötöttünk szerződést. Ezzel megteremtettük a magasabb színvonalú, eredményesebb szakmunkásképzés legfontosabb alapjait. Felszámoltuk a korábbi éveknek azt a helytelen gyakorlatát, hogy ipari tanulónak csak az mehet, akit középiskolába nem vettek fel, az általános iskolai gyenge előmenetele miatt.

Válság előtt a nyugatnémet kormánykoalíció politikája

Angol lapok Adenauer helyzetének súlyosságáról

London (MTI) A »Glasgow Herald« bonni tudósítója szerint nem enyhült Adenauer amerikai látogatásának ideje alatt az a népi felháborodás, amelyet Nyugat-Németországban a Saar-egyezmény robbantott ki.

A »The Times« bonni tudósítója hosszasan fejtegeti, hogy Adenauert újabb bajok is fenyegetik: a pénzügyi viták kormánya kebelében, amelynek fő oka a bizonytalanság a nyugatnémetországi fegyverkezés terheinek méreteit illetően.

Adenauer aligha lesz képes szigorú fegyelmet fenntartani a belpolitikában akkor, amikor nagy szüksége lesz minden egyes szavazatra, hogy keresztülerőszakolhassa a parlamentben a párizsi egyezményeket.

A londoni rádió kommentátora azokkal a nehézségekkel foglalkozik, amelyek a hazatérő Adenauerre várnak, s ezek ecsetelésére egy hamburgi lapban megjelent karikatúrát ismertet. A képen a hazatérő Adenauert két férfi üdvözli, s ajándékként az egyik egy szivart, a másik pedig egy rózsaszálat nyujt át neki. A két férfi a kormánykoalicióban résztvevő két jobboldali pártot képviseli. Adenauer gyanakvóan szemléli őket, mivel a háttérben a szivar egy tőr, a rózsaszál pedig egy furkósbot árnyékát vetíti a falra.

Lehet, hogy ez a rajz kissé eltúlozva érzékelteti az Adenauerra váró fogadtatás légkörét — folytatja a kommentátor —, de azért van benne valami.

Adenauer korábban érkezik haza, hogy részt vehessen Ehlersnek, a Bundestag elnökének temetésén. A jövő héten a Bundestagban reá váró válságos napokban nagyon fog hiányozni számára Ehlers, aki rendkívül ügyesen tudott bánni a rakoncátlankodó képviselőkkel. Már pedig most a képviselők rakoncátlankodni fognak.

Már a mult héten bővebb részleteket szerettek volna hallani a Párizsban kötött egyezményekről, többet annál, amit Adenauer mondott, de a kancellár Amerikába utazott.

Közben pedig csak növekedtek a gyanakvás, a kétség és a sértődöttség érzései.

A szociáldemokraták ellene vannak annak, hogy a szövetségi köztársaság fegyveres szövetségre léphen a Nyugattal. Azért ellenzik ezt, mert attól félnek, hogy ez örökössé teszi majd az országnak immár kilenc éve tartó kettéosztottságát. Azzal is vádolják Adenauert, hogy eladta a németül beszélő és németül gondolkodó Saar-vidékieket.

Ebben az utóbbi pontban egyetért a szocialistákkal sok olyan képviselő is, aki eddig támogatta Adenauert, így a Szabad Demokrata Párt csaknem valamennyi tagja és Adenauer saját pártjának számos tagja is.

Azt mondják, hogy nem fogadhatják el a Saar-ról szóló megállapodást. Adenauer pártjának csak egy fönyi többsége van a Bundestagban és nem kormányozhat a többi koalíciós párt nélkül. A londoni és párizsi egyezmények ratifikálásának kilátása tehát meglehetősen sötét...

Szerda reggel ismét fellobbant a sztrájk a londoni kikötőben

London (MTI). A Reuter Iroda jelenti, hogy a londoni kikötőben szerdán ismét mintegy 5000 rakodómunkás lépett sztrájkba.

Ismeretes, hogy kedden újabb sztrájk kezdődött, mert a munkáltatók a legutóbbi nagy sztrájban felhalmozódott árumennyiség elszállítására szervezetlen gépkocsivezetőket is alkalmaztak.

A sztrájkolók kedden délután azonban úgy döntöttek, hogy szerdán reggel felveszik a munkát miután megállapodás történt, hogy a szervezetlen gépkocsivezetők záros határidőn belül szakszervezetbe lépnek be.

Szerdán reggel azonban az történt, hogy a munka újrakezdésével a munkáltatók elbocsátottak több olyan rakodómunkást, aki a keddi sztrájkban szerepet játszott. Az újabb sztrájk ez ellen tiltakozik.

Adenauer visszaérkezett Nyugat-Németországba

Berlin (MTI). Adenauer az Amerikai Egyesült Államokban tett látogatása után szerdán délelőtt visszaérkezett Nyugat-Németországba.

A brémai repülőtérről gépkocsin folytatta útját Oldenburgba, ahol résztvett Ehlersnek, a bonni parlament elhunyt elnökének temetésén.

Adenauer délután visszatért Bonnba. A kancellár nem volt hajlandó nyilatkozatot adni a fogadására egybegyűlt újságíróknak.

A lakosság jobb ellátásáért:

Fejlesztjük Szegeden és vidékén az öntözéses gazdálkodást

A Hazafias Népfront szegedi bizottsága szeptember 26-án a „Délmagyarország" hasábjain közzétette programmját. A programm magába foglalja a mezőgazdasági és ipari termelés, a szociális és kulturális létesítmények, a sport és egészségvédelem stb. további emelését, megjavítását. A programm megvalósítása hatalmas lépéssel viszi előre a dolgozó nép jólétének emelését.

Népünk állandóan növekvő igénye is komoly feladatok megoldását sürgeti. Sokkal több, jobb és olcsóbb mezőgazdasági terméket kell előállítani. Ezt a feladatot azonban csak a legfejlettebb agrótechnikai módszerek alkalmazásával tudjuk megoldani. Éppen ezért

a Hazafias Népfront szegedi bizottsága az öntözéses gazdálkodás fokozását is programmjába vette.

Nézzünk körül házunk táján, hogyan állunk jelenleg az öntözéses gazdálkodással és milyen adottságaink vannak az öntözés fejlesztéséhez.

A mezőgazdaság fejlesztését célzó kormányhatározattal kapcsolatban az öntözéses gazdálkodás szélesítését

Szeged város úgy tervezte, hogy az 1954. évi 415 katasztrális holdnyi öntözött területet 1956-ra 1.155 katasztrális holdra emeli.

Ezt a területet és a távolabbi vidékek öntözését a következő vízrendszerek látják el. A két legfontosabb — egymás mellett fekvő — és a legnagyobb fejlődés előtt álló tényező, az algyői főcsatorna és a fertői legelő öntözési rendszere. Az algyői főcsatorna ezidőszerint a Szegedi Mezőgazdasági Technikum tangazdaságát látja el vízzel. A főcsatorna Algyő vasútállomás előtt áthalad a töltés alatt és a baktó részen Szeged felé körülbelül 500 méter hosszan ki van építve, üzemképes. Ez a főcsatorna tovább építhető és belekapcsolódhat az egész baktói rész; mind az Alkotmány és a Felszabadulás tsz-ek, mind az egyéni gazdálkodók tömege. A főcsatorna vizét a Tiszától kapja, így nagyon jó lehetőségei vannak és többezer hold öntözhető belőle.

A harmadik, Szeged közelében lévő lehetőség a gyálaréti Holt-Tisza, mely ezidőszerint főképp a bodomi városi gazdaságot látja el vízzel. Ebbe a rendszerbe belekapcsolódhatnak a környező tsz-ek, és egyéni gazdálkodók, mert a terület alkalmas akár sekély, akár mélybarázdás öntözési rendszer létrehozására. Ha az ottani fűszerpaprika termelők a Hazafias Népfront szegedi bizottságának tervezete szerint a jövő évben megkezdik a fűszerpaprika öntözését, fűszerpaprika termelésünk ugrásszerűen fog emelkedni, anélkül, hogy a termőterületet emelni kellene. Meg kell említeni, hogy a Szegedi Mezőgazdasági Technikum idevágó kísérletei szerint

az öntözött fűszerpaprika legalább kétszeres termést ad az öntözés nélkülivel szemben.

Külön fejezetet érdemel a percsorai öntözési rendszer. Vizét a Tiszából kapja, a bőséges vízellátás nagy öntözési lehetőségeket biztosít. Már 1955-ben megindulhat az öntözőhajós, esőztető öntözés. Igen fejlett a ludvári öntözési rendszer. Ezidőszerint is rizstelepeket táplál vízzel. A terv szerint újabb többszáz holdas rizstelepeket létesítenek segítségével. Deszken a fehértó szivattyútelep mellett hatalmas szikes terület van. A Hazafias Népfront ezt a területet szintén felvette programmjába. Itt is éppen a talaj összetétele miatt jelentős rizstermelés kezdődhet. A termelőszövetkezetek vonalán öntözéses gazdálkodás folyik például a szegedi Alkotmány, Dózsa és Haladás tsz-ekben is.

1955-ben megkezdődik az öntözés újabb szegedi és szegedvidéki tsz-ekben, leginkább sekély, vagy mélybarázdás áztató öntözési rendszerrel. A szövetkezetek közül például a szegedi Alkotmány, a területén lévő ártézi kutakból biztosítja a szükséges vízmennyiséget. Szeged határában több ártézi kút áll, amely öntözés szempontjából kihasználatlan. Az elkövetkezendő időben ezeket mind beállítják az öntözéses gazdálkodás szolgálatába.

A mezőgazdaság fejlesztését célzó kormányrendelet megvalósítása Szeged várost is komoly feladatok elé állítja. Több gabona, tej, zsír, hús, baromfi, zöldség is kell a dolgozók asztalára. Több és főleg olcsóbb is. Hogy ezt el tudjuk érni, jobban, többet kell termelni. Termőterületünk növelésének határai vannak, mely határokat nagyjából már elértük. Nincsenek, vagy csak nagyon korlátolt mennyiségben állnak rendelkezésre szűzföldek.

Termésünk fokozását tehát fejlettebb agrótechnikai eljárásokkal kell kiharcolnunk. Éppen ezért vette programmjába a Hazafias Népfront szegedi bizottsága az öntözéses gazdálkodás széles alapokra való helyezését.

Szabó Miklós
tanár

SZEGEDI JEGYZETEK

Ujdonságok a tanítónőképzőben

Mikor elhaladok a tanítónőképző szép, nagy épülete előtt, sohasem mulaszthatom el, hogy egy kicsit búcsúzkodós, öreg diákos érzéssel ne gondoljak arra a négy esztendőre, amit ennek az épületnek falai között éltem, tanultam, izgultam és bosszankodtam keresztül.

Azonban nem elégszem meg ezzel a multat kutató érzéssel, hanem bekukkantok az ablakok mögé s megpróbálom összegezni, mi minden változás történt itt tavaly június óta.

Meglepetéssel kell megállapítanom, hogy csak néhány hónap is milyen változást hozott az iskola épületében. Már a felszabadulási ünnepségen feltűnt, hogy a képző új, hatalmas nemzetiszínű zászlóval vonult ki. A zászló más újdonságok meghonosítását hozta maga után, melyek mind hozzájárulnak, hogy a tanulóifjúság büszke lehessen zászlajára és a képzős jelvényre sapkáján.

Mindenekelőtt végre valóságot öltött az a régóta melengetett terv, hogy az iskola keretén belül önálló ifjúsági zenekar alakoljon. A zenekart Mihálka György énekzeneszakos tanár szervezte és vezeti párhuzamosan az énekkar irányításával. Egyelőre még túlnyomóan hegedűsök működnek közre, de a közeljövőben új hangszerekkel gazdagszik az ifjúsági zenekar, mely első felléptekor a Szeged felszabadulása évfordulóján rendezett házi ünnepségen Haydn vonósnégyesének második átdolgozott tételével mutatkozott be.

Dr. Szabó Tibor igazgató megismertetett még az iskola másik büszkeségével, az alakuló iskolamúzeummal. Az erre a célra kiválasztott terem már elég bő és szép anyaggal áll az érdeklődők rendelkezésére. Láthatunk fényképeket, elismerő okleveleket a diákok nyári termelő munkájával kapcsolatosan, melyek azt bizonyítják, hogy a Szegedi Tanítónőképző fiataljai mind Sztálinvárosban, mind a barattyosi állami gazdaságban rászolgáltak a dicséretre. Külön falrész foglalkozik a tavalyi iskolanap adataival. Egy másik sarokban az iskola sporteredményeit hirdetik a különböző statisztikák, újságcikkek, oklevelek. Más oldalról azok az arcok mosolyognak a nézőre, akik a feltüntetett eredményeket elérték, tudniillik az osztályok csoportképei, végzett növendékek tablói sorakoznak itt. Külön falat kapott a tanulószoba, külön egyet a kirándulások élményanyaga. Helyet kapnak a gyakorló iskola megőrzésre méltó emlékei.

Máris mennyi mindennel ismerteti meg az idegent ez az értékes gyűjtemény, amely az évek folyamán csak gyarapodni, fejlődni fog, s mennyi kedves, régi emléket, élményt idéz fel azokban, akik — mint én is — nemrég diákjai, de ma már csak látogatói vagyunk ennek az iskolának.

FENÁKEL JUDIT